

16. februar 2021
Sagsnr.: 18/01346
MKR

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

STADFÆSTELSE af afgørelse om afslag på grundbetaling og grøn støtte 2015 i Faaborg-Midtfyn Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter artikel 17, stk. 7, litra c, i forordning (EU) nr. 809/2014,¹ § 17, stk. 1 og 2, samt § 18, stk. 1, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 1544 af 16. december 2014 om direkte støtte til landbrugere efter grundbetalingsordningen m.v. jf. § 22 b, stk. 1, i landbrugsstøtteloven.²

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster NaturErhvervstyrelsens (nu: Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 15. marts 2016 om afslag på grundbetaling og grøn støtte 2015 på A1 , 5683 Haarby.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.³

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Kommissionens Gennemførelsesforordning (EU) nr. 809/2014 af 17. juli 2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse.

² Bekendtgørelse nr. 115 af 6. februar 2020 af lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om ordninger under Den Fælles Landbrugspolitik finansieret af Den Europæiske Garantifond for Landbruget m.v. (landbrugsstøtteloven).

³ Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 8. april 2016 påklaget til Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri af landbruger

Sagen er pr. 1. februar 2017 overgået til behandling i Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. § 24, stk. 6, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Indledningsvist har klager anført, at han ønsker at påklage afslaget på grundbetaling og grøn støtte. Klager har oplyst, at det er klagers konsulent, der har indsendt ansøgning om dyrkning af hamp. Hertil har klager anført, at ansøgningen blev accepteret, hvorefter klager fik sået arealet i rette tid. Videre har klager bemærket, at NaturErhvervstyrelsen i ultimo oktober 2015 anmodede klager om at sende originale mærkater fra hampefrøposerne fra udsåning. Det var klagers opfattelse, at alt var i orden ved klagers efterfølgende mail af 30. oktober 2015 med indsendelse af fakturaen for køb af hampefrø, idet klager ikke hørte mere fra styrelsen. Endeligt har klager anført, at han først har fået kendskab til styrelsens Tast-selv-service efter et besøg hos klagers konsulent i april 2016, hvorved klager blev opmærksom på styrelsens afgørelse af 15. marts 2016.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Klager har den 11. februar 2015 indsendt fællesskema 2015 med ansøgning om grundbetaling og grøn støtte til 2,46 ha. Grundbetalingsansøgningen omfatter bl.a. mark nr. 2-1 på 0,29 ha og mark nr. 2-2 på 0,30 ha, hvor sidstnævnte er anmeldt med dyrkning af hamp (afgrødekode 42).

Den 13. maj 2015 har Landbrugsstyrelsen sendt klager et brev vedrørende klagers fællesskema 2015. Det fremgår heraf, at det ansøgte areal til grundbetaling for mark nr. 2-1 er under 0,30 ha. Hertil har styrelsen bemærket, at der alene udbetales støtte til marker mindre end 0,30 ha, når marken er sammenhængende med andre anmeldte støtteberettigede marker, som klager råder over, samt udgør et sammenhængende areal på mindst 0,30 ha. Det fremgår videre, at dette brev samt klagers eventuelle svar hertil vil indgå i afgørelsen om direkte støtte 2015.

Landbrugsstyrelsens har den 30. oktober 2015 kontaktet klager pr. mail vedrørende manglende modtagelse af originale mærkater fra hampefrøposerne fra udsåning på mark nr. 2-2, som skulle være indsendt inden den 30. juni i ansøgningsåret. Styrelsen har anmodet klager om eventuel dokumentation for afsendelse af mærkerne til styrelsen i form af postkvittering for forsendelse.

Klager har den 30. oktober 2015 besvaret Landbrugsstyrelsen mail og oplyst, at det er klagers konsulent, der har søgt om grundbetaling for klager. Klager har hertil bemærket, at han ikke var klar over, at de originale mærkater fra hampefrøposerne skulle sendes til styrelsen, og at mærkaterne

ikke var blevet gemt. Klager indsendte i stedet en faktura for indkøb af hampefrø.

Den 15. marts 2016 har Landbrugsstyrelsen truffet afgørelse om afslag på grundbetaling og grøn støtte for 2015.

Det fremgår videre af afgørelsen, at Landbrugsstyrelsen har nedskrevet klagers anmeldte areal under grundbetalingsordningen med 0,29 ha på mark nr. 2-1 til 0,00 ha. Dertil har styrelsen underkendt støtteberettigelsen for mark nr. 2-2 på 0,30 ha.

Landbrugsstyrelsen har begrundet afgørelsen med, at klager ikke har indsendt de originale certificeringsmærkesedler fra frøpakningerne rettidigt, hvorfor klagers ansøgning om grundbetaling til arealer med hamp ikke kan godkendes. Hertil har styrelsen bemærket, at det er en betingelse for godkendelse af ansøgning om grundbetaling til arealer med produktion af hamp, at en ansøger indsender originale certificeringsmærkesedler senest den 30. juni, jf. artikel 17, stk. 7, litra c, i forordning (EU) nr. 809/2014.

Det fremgår videre af afgørelsen, at klagers samlede anmeldte areal til grundbetaling, efter nedsættelse for mark nr. 2-1 og 2-2, er 1,87 ha, hvorfor arealets størrelse er under minimumskravet på 2,00 ha. Styrelsen har herom henvist til § 17, stk. 1 og 2, i bekendtgørelse nr. 1544 af 16. december 2014.

Endeligt har Landbrugsstyrelsen, som følge af afslaget på grundbetaling, også truffet afgørelse om inddragelse af klagers betalingsrettigheder, da alle uudnyttede betalingsrettigheder inddrages i 2015. Styrelsen har i den forbindelse henvist til artikel 33 i forordning (EU) nr. 639/2014,⁴ jf. artikel 21, stk. 4 i forordning (EU) nr. 1307/2013.⁵

2.2 Landbrugsstyrelsens bemærkninger til klagen

Landbrugsstyrelsen har den 3. juni 2016 oversendt klagesagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet med bemærkninger til klagen.

Det fremgår af bemærkningerne, at Landbrugsstyrelsen ikke anerkender anden dokumentation end de originale certificeringsmærkesedler, hvortil styrelsen har henvist til at dette fremgår af vejledningen om direkte arealstøtte.⁶ Styrelsen har anført, at de originale certificeringsmærkesedler skal

⁴ Kommissionens Delegerede Forordning (EU) Nr. 639/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitik støtteordninger og om ændring af bilag X til nævnte forordning.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) Nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009.

⁶ Vejledning om direkte arealstøtte 2015, afsnit 4.2.1.

tjene som bevis for at sikre, at der anvendes en godkendt hampesort med et maksimalt indhold af tetrahydrocannabinol på højst 0,2 %. På den baggrund er det styrelsens vurdering, at den indsendte faktura ikke lever op til kravene om dokumentation.

Videre har Landbrugsstyrelsen bemærket, at styrelsens mail af 30. oktober 2015 blev sendt med henblik på afklaring, om mærkaterne var indsendt, men ikke nået frem. Idet klager i svarmailen oplyste, at mærkaterne var væk, vurderede styrelsen, at det ikke var nødvendigt at kontakte klager yderligere.

Endeligt har Landbrugsstyrelsen henvist til, at klager ved indsendelse af fællesskema har erklæret sig bekendt med de betingelser, der gælder for de ordninger, der ansøges om støtte fra. Hertil har styrelsen påpeget, at dette ikke fraviges ved, at ansøger har benyttet en konsulent til at udfylde skemaet.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over. Det fremgår dog af forarbejderne til bestemmelsen,⁷ at nævnet har mulighed for og efter omstændighederne pligt til at inddrage andre forhold end det, der er klaget over, f.eks. spørgsmålet om overholdelse af gældende EU-ret eller grundlæggende forvaltningsretlige grundsætninger.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle følgende forhold:

- 1) Støtteberettigelse for mark nr. 2-1
- 2) Støtteberettigelse for mark nr. 2-2
- 3) Afslag på grundbetaling og grøn støtte for 2015

Efter nævnets vurdering er der ikke med klagen i øvrigt fremkommet forhold, der kan føre til ændringer af Landbrugsstyrelsens afgørelse.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Ad 1) Støtteberettigelsen for mark nr. 2-1

Det fremgår af § 18, stk. 1, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 1544 af 16. december 2014, at en landbrugsparcel, hvortil der søges grundbetaling, skal udgøre et sammenhængende areal på mindst 0,30 hektar.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klagers mark nr. 2-1 ikke er støtteberettiget under grundbetalingsordningen i 2015.

⁷ Jf. bemærkningerne til § 11 i forslag L44 til Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet (FT 2016-17).

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ved vurderingen lagt til grund, at mark nr. 2-1 i støtteansøgningen for 2015 ikke selvstændigt udgør et areal på 0,30 ha. I den forbindelse har nævnet lagt vægt på, at mark nr. 2-1 i fællesskema 2015 er anmeldt til grundbetaling med et areal på 0,29 ha. Ud fra sagens oplysninger har nævnet ikke fundet grundlag for, at marken kan anses for sammenhængende med andre marker, hvortil der er søgt støtte. På den baggrund er det nævnets vurdering, at mark nr. 2-1 ikke er støtteberettiget under grundbetalingsordningen i 2015, da marken ikke udgør et sammenhængende areal på mindst 0,30 ha.

3.2.2 Ad 2) Støtteberettigelsen for mark nr. 2-2

Det fremgår af artikel 17, stk. 7, litra c, i forordning (EU) nr. 809/2014, at enkeltansøgningen for arealer, der anvendes til produktion af hamp i henhold til artikel 32, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013, skal indeholde de officielle etiketter fra frøemballagen i overensstemmelse med Rådets direktiv 2002/57/EF, særlig artikel 12, eller andre dokumenter, som medlemsstaten anerkender som ligestillede. Det følger videre at 2. afsnit, 1. pkt., at etiketterne dog, hvis udsåningen finder sted efter sidste frist for indgivelse af enkeltansøgningen, skal forelægges senest den 30. juni.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager ikke har opfyldt støttekravet om indsendelse af certificeringsmærkesedlerne fra frøpakningerne til udsåning af hamp på mark nr. 2-2, hvorfor marken ikke kan godkendes til grundbetaling 2015.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har lagt til grund, at klager ikke senest den 30. juni 2015 har indsendt officielle etiketter fra frøemballagen anvendt ved udsåning på mark nr. 2-2. Nævnet har dertil vurderet, at klagers eftersendte faktura for indkøb af hampefrø ikke udgør tilstrækkelig dokumentation til opfyldelse af kravet i artikel 17, stk. 7, litra c. Nævnet har herved lagt vægt på, at der alene er indsendt en købsfaktura, hvor frøposernes indhold ikke er specificeret, samt at Landbrugsstyrelsen ikke anerkender anden dokumentation end de originale certificeringsmærkesedler fra frøposerne. Det er dermed nævnets vurdering, at kravene i artikel 17, stk. 7, i forordning (EU) nr. 809/2014 ikke er opfyldt.

Det forhold, at det er klagers konsulent, der har indsendt ansøgning om grundbetaling, og at klager ikke var bekendt med proceduren om indsendelse af certificeringsmærkesedler, kan ikke føre til et andet resultat. Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at der er tale om en erhvervsrettet støtteordning, hvor ansøger har en skærpet forpligtelse til at sætte sig ind i regler og vilkår for ordningen. Hertil bemærker nævnet, at anvendelse af konsulent eller rådgiver til indsendelse af ansøgning fritager ikke en støtteansøger fra at overholde ansøgningsreglerne.

3.2.3 Ad 3) Afslag på grundbetaling og grøn støtte for 2015

Det fremgår af § 17, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1544 af 16. december 2014 om direkte støtte til landbrugere efter grundbetalingsordningen m.v., at der kun ydes støtte efter denne bekendtgørelse, hvis det støtteberettigede areal, hvortil der kan ydes direkte betalinger i henhold til forordning (EU) nr. 1307/2013, udgør mindst to ha.

Det følger videre af bestemmelsens stk. 2, at for landbrugere, der modtager koblede kvægpræmier, kan der dog ydes støtte efter grundbetalingsordningen for et areal på mindre end 2,00 ha, hvis det samlede støttebeløb til landbrugeren i form af støtte på grundlag af grundbetalingsordningen samt de koblede kvægpræmier udgør et beløb svarende til mindst 300 EUR.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager ikke er berettiget til grundbetaling og grøn støtte for støtteåret 2015.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har lagt til grund, at klager har indsendt ansøgning om grundbetaling og grøn støtte til 2,46 ha. Nævnet har dertil lagt vægt på, at klager ikke er berettiget til grundbetaling for mark nr. 2-1 anmeldt med 0,29 ha og mark nr. 2-2 anmeldt med 0,30 ha, jf. afsnit 3.2.1 og 3.2.2 ovenfor. Nævnet bemærker på denne baggrund, at alene 1,87 ha af det af klager anmeldte areal til grundbetaling kan godkendes, hvorved klager ikke opfylder minimumskravet på 2,00 ha, jf. bekendtgørelsens § 17, stk. 1. Nævnet har desuden ved opslag i CHR-registeret konstateret, at klager alene har sendt én tyr til slagting i 2015. Det er derfor nævnets vurdering, at klager ikke kan have modtaget minimum 300 EUR i kvægpræmie, jf. bekendtgørelsens § 17, stk. 2. På den baggrund vurderer nævnet, at klager ikke opfylder betingelserne for at opnå støtte til grundbetaling og grøn støtte i støtteåret 2015 efter bekendtgørelsens § 17.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets øvrige bemærkninger

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at Landbrugsstyrelsen ikke i tilstrækkelig grad har begrundet afgørelsen af 15. marts 2016, jf. forvaltningslovens § 22. Nævnet konstaterer, at styrelsen i afgørelsen ikke har begrundet og angivet hjemmel for underkendelsen af støtteberettigelsen for mark nr. 2-1. Imidlertid finder nævnet, at begrundelsesmanglen ikke er konkret væsentlig for sagen, idet nævnet vurderer, at manglen ikke har påvirket afgørelsens resultat eller klagers forståelse af afgørelsen.

3.4 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster NaturErhvervstyrelsens (nu: Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 15. marts 2016 om afslag på grundbetaling og grøn støtte 2015 på A1 , 5683 Haarby.